

[Gerda Møller.]

Jeg vil sige til fru Tove Nielsen, at selv om man kunne håbe på og tro på, at det, man skriver i betænkningen, også bliver efterlevet, så er det jo bare ikke sådan i praksis. Jeg vil gerne bringe universitetsstyrelsesloven i erindring. Der fik vi jo fra det konservative folkeparti indført som en garanti, at nu skulle alle læreransættelser og -vurderinger kun ske efter en faglig vurdering. Ja men har det ikke vist sig, efter at vi har fået den styrelseslov med den garanti i betænkningen, at der netop ikke er sket faglige ansættelser og faglig vurdering? Man kan altså ikke blot håbe på, at det, vi skriver i betænkningen, bliver efterlevet.

På os virker det meget foruroligende, alle de argumenter, som man står og bruger fra SF's side, og det må også virke foruroligende på ansvarsbevidste forældre. Lad mig lige gentage det sidste, hr. Maigaard sagde her fra talerstolen, nemlig at han var glad for, at nu kunne man gå op igennem 9. klasse, så kunne man gå ud og hellere nyde sommervejret, og så kunne man alligevel komme i gymnasiet. Ja men hr. Maigaard, hvordan går det så de børn i gymnasiet? Har vi ikke allerede erfaring for, at der er flere, der dumper, og at niveauet i gymnasiet allerede er på vej til at blive sænket?

Arnfast (CD):

Det er fru Tove Nielsen, der kalder mig på talerstolen, for det er da korrekt, at vi langt hen i udvalgsarbejdet har fulgt med i de forhandlinger, der er foregået. Men man skal også erindre sig, at væsentlige punkter i dette udvalgsarbejde under hele arbejdet blev udskudt. F.eks. blev spørgsmålet om formålsparagraffen lagt hen, fordi det var, som man sagde, et kontroversielt spørgsmål. Her har vi bl.a. stillet et ændringsforslag, men vi fik på det tidspunkt at vide, at nu var toget kørt — for at bruge det ord, som blev anvendt. Det er de vilkår, vi kommer ind under, og det er der ikke noget at gøre ved. Men vi vil dog alligevel sige, at der er også fra vor side gjort et forsøg på at sikre, at der ikke bliver enhedsskoler uden f.eks. to tredjedele flertal i en skolekommission. Heller ikke det kunne vi komme igennem med.

Under disse omstændigheder må jeg undlade at stemme for lovforslaget. Alle vore ændringsforslag er forkastet, og jeg kan ikke fortænke mine partifæller i, at de på baggrund af det, som er motiveret heroppefra, stemmer imod lovforslaget.

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg har naturligvis ikke taget ordet for på nogen måde at forsvare min gruppefælle hr. Arnfast; det kan han sagtens gøre selv. Jeg tager ordet i anledning af udtrykket „uro i skolen“, som jeg ikke har bragt ind i debatten, men som jeg tog op ud fra en anden synsvinkel, nemlig denne, som jeg var inde på også ved anden behandling, og som jeg synes skulle stå temmelig klart: der er ikke ved dette lovforslags behandling taget hensyn til de vigtigste kritiske punkter, som ude i befolkningen har været ført frem. For det første drejer det sig om den indoktrinering, som jeg understreger at vi brugte 7 timer på at diskutere herinde, og som derfor ikke kan have været helt uden betydning. Man har tværtimod ændret formålsparagraffen sådan, som jeg pegede på det ved anden behandling. Nu kan en lærer med loven i hånden sige: ja men jeg skal få børnene til at indleve sig i et demokratisk samfund. Hvad er et demokratisk samfund? Ja, det opfatter jeg på den måde og på den måde og på den måde. Det vil altså sige, at han kan stå og indoktrinere sin egen opfattelse af, hvordan han opfatter demokratiet, oven i købet med loven i hånden. Man har svækket mulighederne for at gå imod. Det var derfor, vi stillede ændringsforslag, og det er dog, vil jeg sige til fru Tove Nielsen, nogle dage siden, det blev stillet. Der har været rig anledning til at tage stilling til det og sige: det var nøjagtig, hvad venstre mente under indoktrineringsdebatten, at en lærer ikke skal kunne bruge sin stilling her til. Han kan være politisk, hvad han vil, stå i hvilket parti han vil og være aktiv uden for skolen, men når han er på arbejde, så må han ikke bruge sin stilling til at indoktrinere sine holdninger til kontroversielle spørgsmål i børnene. Det var det, der var venstres holdning under indoktrineringsdebatten, i al fald ude omkring i landet. Det var det, man kunne have tilkendegivet ved at stemme for centrum-demokraternes ændringsforslag om at få en alsidighedsbe-